

سورة الليل

92. സൂറതുലൈൽ

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 21

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿1﴾ രാത്രിതന്നെയാണ (സത്യം) -അത് മുടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ!

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ﴿1﴾

﴿2﴾ പകൽതന്നെയാണ (സത്യം) -അത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ!

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ﴿2﴾

﴿3﴾ ആണിനെയും പെണ്ണിനെയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് [ആ മഹാശക്തി] തന്നെയാണ (സത്യം)!

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿3﴾

﴿4﴾ നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ പരിശ്രമം വിഭിന്നങ്ങളത്രെ

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ﴿4﴾

﴿1﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ രാത്രി തന്നെയാണ അത് മുടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ﴿2﴾ وَالنَّهَارِ പകൽതന്നെയാണ അത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ ﴿3﴾ وَمَا خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചതും തന്നെയാണ الذَّكَرَ ആണിനെ وَالْأُنثَىٰ പെണ്ണിനെയും ﴿4﴾ إِنَّ سَعْيَكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ പരിശ്രമം, യത്നം, പ്രവൃത്തി لَشَتَّىٰ വിഭിന്നങ്ങൾ തന്നെ (വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്)

കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിലെ 3, 4 വചനങ്ങളിൽ കണ്ടതുപോലെയുള്ള ആശയം തന്നെയാണ് ഏതാണ്ട് ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ 1 ഉം 2 ഉം വചനങ്ങളിലും ഉള്ളതെന്ന് പറയാം. അവിടെ 5 -7 വചനങ്ങളിൽ സൂചിപ്പിച്ച അതേ മഹാശക്തിയെ -അല്ലാഹുവിനെ- കുറിച്ചുതന്നെയാണ് ഇവിടെ 3 -ാം വചനത്തിലും സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ആണ് എന്നും പെണ്ണ് എന്നും പറഞ്ഞത് പൊതുവിൽ ആ രണ്ട് വർഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും, അല്ലെങ്കിൽ -ഇബ്നു

അബ്ബാസ് (റ), ഹസൻ (റ), കൽബീ (റ) എന്നിവരിൽനിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള തുപോലെ- മനുഷ്യപിതാവായ ആദം (അ), മനുഷ്യമാതാവായ ഹവ്വ (അ) എന്നിവരെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആകാവുന്നതാണ്.

മനുഷ്യരുടെ -ജിന്നുകളുടെയും തന്നെ- പരിശ്രമങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും ഒരേ രൂപത്തിലുള്ളവയല്ല, വിഭിന്ന നിലയിലുള്ളതാണ് എന്നത്രെ അല്ലാഹു സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നത്. അതെ, രാത്രിയും പകലുമെന്ന പോലെയും, ആണും പെണ്ണുമെന്നപോലെയും മനുഷ്യകർമ്മങ്ങൾ നല്ലത്, ചീത്ത, ഗുണകരം, ദോഷകരം, രക്ഷാമാർഗം, ശിക്ഷാമാർഗം എന്നിങ്ങനെ വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ് എന്ന് താൽപര്യം. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ഉദാഹരണസഹിതം അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

﴿5﴾ അപ്പോൾ, യാതൊരുവൻ (ധനം) കൊടുക്കുകയും (അല്ലാഹുവിനെ) സൂക്ഷിക്കുകയും.-

﴿٥﴾ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ

﴿6﴾ ഏറ്റവും നന്നായുള്ളതിനെ സത്യമാക്കുകയും ചെയ്തുവോ,-

﴿٦﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ

﴿7﴾ അവൻ നാം ഏറ്റവും സൗകര്യമായുള്ളതിലേക്ക് സൗകര്യം ചെയ്ത് കൊടുത്തേക്കും.

﴿٧﴾ فَسَنِيْسِرُهُ لِّلْیَسْرِی

﴿8﴾ എന്നാൽ, യാതൊരുവൻ ലുബ്ധത കാണിക്കുകയും, ധന്യത നടിക്കുകയും,-

﴿٨﴾ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ

﴿9﴾ ഏറ്റവും നന്നായുള്ളതിനെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തുവോ,-

﴿٩﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ

﴿10﴾ അവൻ നാം ഏറ്റവും ഞെരുക്കമായുള്ളതിലേക്ക് സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തേക്കുകയും ചെയ്യും.

﴿١٠﴾ فَسَنِيْسِرُهُ لِّلْعُسْرِی

﴿11﴾ അവൻ മറിഞ്ഞുവീണാൽ അവന്റെ ധനം അവൻ പ്രയോജനപ്പെടുന്നതുമല്ല.

﴿١١﴾ وَمَا یُغْنِیْ عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ

﴿5﴾ എന്നാലപ്പോൾ **﴿5﴾** **فَأَمَّا** എന്നാലപ്പോൾ **﴿5﴾** **أَعْطَىٰ** ആർ കൊടുത്തു **﴿5﴾** **وَاتَّقَىٰ** സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു **﴿6﴾** **وَصَدَّقَ** സത്യമാക്കുകയും ചെയ്തു **﴿6﴾** **بِالْحُسْنَىٰ** ഏറ്റവും നല്ലതിനെ **﴿7﴾** **فَسَنِيْسِرُهُ** എന്നാലവൻ നാം സൗകര്യം നൽകും, എളുപ്പമാക്കും **﴿7﴾** **لِّلْیَسْرِی** ഏറ്റവും സൗകര്യ (എളുപ്പ)മായതിലേക്ക് **﴿8﴾** **وَإِنَّمَا** എന്നാൽ ഒരവനോ **﴿8﴾** **بَخِلَ** അവൻ ലുബ്ധത (പിശുക്ക്) കാട്ടി **﴿9﴾** **وَاسْتَغْنَىٰ** ധന്യത (ഐശ്വര്യം- അനാശ്രയത) നടിക്കുകയും ചെയ്തു **﴿9﴾** **وَكَذَّبَ**

വ്യാജമാക്കയും ചെയ്തു **بِأَحْسَنِ** ഏറ്റവും നല്ലതിനെ ﴿10﴾ **فَسَيُسِّرُهُ** അപ്പോളവൻ നാം സൗകര്യം ചെയ്യും **لِلْعُسْرَى** ഏറ്റം ഞെരുക്കമായതിലേക്ക്, പ്രയാസപ്പെട്ടതിലേക്ക് ﴿11﴾ **وَمَا يُغْنِي** ധന്യ (ഐശ്വര്യ) മാക്കുകയില്ല (പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ല) **عَنْهُ** അവൻ **مَا لَهُ** അവന്റെ ധനം, സ്വന്തം **إِذَا تَرَدَّى** അവൻ മറിഞ്ഞുവീണാൽ, നാശമടഞ്ഞാൽ

الْحُسْنَى (ഏറ്റവും നല്ലത്) എന്നതിന് പലവിധത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ട് കാണാം. തൗഹീദിന്റെ മുദ്രാവാക്യം, ഇസ്‌ലാമിന്റെ മാർഗം, സൽക്കർമങ്ങൾ, സ്വർഗം, നല്ല പ്രതിഫലം, യഥാർത്ഥതത്വങ്ങൾ എന്നൊക്കെ. **الْيُسْرَى** (ഏറ്റവും സൗകര്യമായത്- അഥവാ എളുപ്പമായത്) എന്നതിന് നല്ല കാര്യം, കൂടുതൽ ലഘുവായത്, നല്ല പ്രതിഫലം എന്നിങ്ങനെയും, **الْعُسْرَى** (ഏറ്റവും ഞെരുക്കമായത്) എന്നതിന് ഞെരുക്കപ്പെട്ട കാര്യം, നരകശിക്ഷ, ദുഷിച്ച മാർഗം എന്നിങ്ങനെയും വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അൽപം ആലോചിച്ച് നോക്കുന്നപക്ഷം, ഈ അഭിപ്രായങ്ങളൊന്നും പരസ്പരവിരുദ്ധമല്ലെന്നും ആ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ ഒതുങ്ങുന്ന ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

ലുബ്ധത കൂടാതെ സൽകാര്യങ്ങളിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുക, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനാനിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവനെ സൂക്ഷിക്കുക, സത്യവിശ്വാസം, സൽക്കർമം, സദാചാരം ആദിയായ ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവരായിരിക്കും മനുഷ്യരിൽ ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ. ഇവർക്ക് നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുവാനും, നല്ല നില കൈവരുവാനും, നല്ല പ്രതിഫലം ആസ്വദിക്കുവാനും അല്ലാഹു സഹായിക്കുന്നു. ഇവരുടെ പര്യവസാനം ശാശ്വതസൗഖ്യവും സ്വർഗവുമായിരിക്കും. നേരെമറിച്ച് മറ്റൊരു വിഭാഗക്കാരുണ്ട്; ധനം ചിലവഴിക്കുവാൻ അവരുടെ പിശുക്ക് അവരെ അനുവദിക്കുകയില്ല; തങ്ങൾക്ക് മറ്റൊരുടേയും ആശ്രയമില്ല- തങ്ങൾക്ക് തങ്ങൾ തന്നെമതി- എന്നായിരിക്കും അവരുടെ നിലപാട്. അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലത്തിൽ അവർക്ക് താൽപര്യമില്ല; അവന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളെ അവർ മാനിക്കുകയുമില്ല; നല്ല കാര്യങ്ങളും യഥാർത്ഥവഴിയും ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടാൽ ചെവിക്കൊള്ളാതെ നിഷേധിച്ചു തള്ളിക്കളയും. ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് കൂടുതൽ പ്രയാസകരമായതിലേക്കായിരിക്കും സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നത്. അഥവാ പ്രയാസങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും പ്രയാസകരങ്ങളായ പ്രതിഫലവും നരകശിക്ഷയുമായിരിക്കും അവർക്ക് ലഭിക്കുക. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, നേർമാർഗത്തിൽ ചരിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർക്ക് അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് അതിന് കൂടുതൽ സഹായം കൈവന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. വമ്പിച്ച പ്രതിഫലവും ലഭിക്കും. ദുർമാർഗത്തിൽ ചരിക്കുവാൻ ഒരു വെട്ടുന്നവരെ അവരുടെ പാട്ടിന് അവൻ അയച്ചുവിടുകയും, അങ്ങനെ അവർ കൂടുതൽ ദുർമാർഗികളും ശിക്ഷാർഹരുമാവുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു പറയുന്നു:- ‘സൻമാർഗം സ്വീകരിച്ചവർക്ക് അവൻ- അല്ലാഹു -സന്മാർഗം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും, അവർക്ക് അവരുടേതായ സൂക്ഷ്മത നൽകുകയും ചെയ്യും.’ (സൂറ: മുഹമ്മദ്. 17.) ‘അവിശ്വസിക്കുകയും അക്രമം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കുവാനാകട്ടെ, നരകത്തിന്റെ മാർഗമല്ലാത്ത ഒരു മാർഗത്തിലേക്ക് നയിക്കാനാകട്ടെ, അല്ലാഹു തയ്യാറില്ല.’ (സൂറ: നിസാദ്, 168, 169)

﴿12﴾ നിശ്ചയമായും മാർഗദർശനം നൽകൽ നമ്മുടെ മേലാണ് (ബാധ്യ

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ

ത) ഉള്ളത്.

﴿13﴾ നമുക്കുള്ളതുതന്നെയാണ്, പരലോകവും ആദ്യലോകവും.

﴿13﴾ وَإِنَّ لَنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ

﴿14﴾ അതിനാൽ, ആളിക്കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഗ്നിയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് താക്കീത് നൽകിയിരിക്കുന്നു.

﴿14﴾ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ

﴿15﴾ വളരെ ദുർഭാഗ്യവാനായുള്ള വനല്ലാതെ അതിൽ കടന്നെരിയുകയില്ല.

﴿15﴾ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَىٰ

﴿16﴾ അതായത്, വ്യാജമാക്കുകയും തിരിഞ്ഞുകൂടുകയും ചെയ്തവൻ (അല്ലാതെ).

﴿16﴾ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

﴿17﴾ വളരെ സൂക്ഷ്മത [ഭയഭക്തി]യുള്ളവൻ അതിൽ നിന്ന് അകറ്റി നിറുത്തപ്പെട്ടേക്കുകയും ചെയ്യും.

﴿17﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَىٰ

﴿18﴾ അതായത്, താൻ പരിശുദ്ധി നേടുവാനായി തന്റെ ധനം കൊടുക്കുന്നവൻ.

﴿18﴾ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ

﴿19﴾ പ്രത്യപകാരം നൽകപ്പെടേണ്ടുന്നതായ ഒരനുഗ്രഹവും [ഉപകാരവും] അവന്റെ പക്കൽ ഒരാൾക്കും തന്നെ ഇല്ലതാനും;-

﴿19﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْرَىٰ

﴿20﴾ തന്റെ അത്യുന്നതനായ രാബ്ബിന്റെ പ്രീതിയെ നേടുക എന്നതല്ലാതെ.

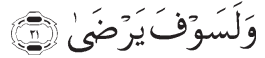
﴿20﴾ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ

﴿12﴾ لِلْهُدَىٰ നിശ്ചയമായും നമ്മുടെമേലുണ്ട് (നമ്മുടെ ബാധ്യതയാണ്) സന്മാർഗം (മാർഗദർശനം) നൽകൽ ﴿13﴾ وَإِنَّ لَنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ പരലോകം ആദ്യലോകവും (ഇഹവും) ﴿14﴾ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ അതിനാൽ (എന്നാൽ) നാം നിങ്ങളെ താക്കീതുചെയ്തിരിക്കുന്നു ആളിക്കത്തുന്ന തീ ﴿15﴾ إِلَّا الْأَشْقَىٰ ഏറ്റം (വളരെ) ദുർഭാഗ്യവാ

നല്ലാതെ ﴿16﴾ وَالَّذِي كَذَّبَ تَوَلَّى തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്ത
 ﴿17﴾ وَالْآتِقَى വളരെ അതിൽനിന്ന് അകറ്റി (ഒഴിവാക്കി) നിറുത്തപ്പെടും സൂക്ഷ്മത (ഭയഭക്തി)യുള്ളവൻ
 ﴿18﴾ وَالَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ തന്റെ ധനം കൊടുക്കുന്നവനായ
 ﴿19﴾ وَمَا أَحَدٍ ഒരാൾക്കും ഇല്ലതാനും പരിശുദ്ധി (ആത്മഗുണം) നേടുവാൻ
 ﴿20﴾ إِلَّا ابْتِغَاءً തേടൽ (ആവശ്യപ്പെടൽ) അല്ലാതെ
 ﴿21﴾ وَالَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ തന്റെ റബ്ബിന്റെ മുഖത്തെ (പ്രീതിയെ) അത്യുന്നതനായ

ആർക്ക് എന്ത് നന്മ ചെയ്തുകൊടുത്താലും അതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി ലഭിക്കണമെന്ന ഏക ഉദ്ദേശ്യമല്ലാതെ, ജനങ്ങളിൽനിന്ന് അത്മുലം എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രതിഫലം ലഭിക്കണമെന്ന വിചാരമില്ലാതെ നല്ല വിഷയങ്ങളിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുന്നവനാണ് ആത്മപരിശുദ്ധിക്കുവേണ്ടി ധനം ചിലവഴിക്കുന്നവൻ എന്ന് സാരം.

﴿21﴾ വഴിയെ അവൻ തീർച്ചയായും തൃപ്തി അടയുകയും ചെയ്യും.

﴿21﴾ തീർച്ചയായും വഴിയെ അവൻ തൃപ്തിപ്പെടും

അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിധികളെ സൂക്ഷിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ഭയഭക്തരും, ആത്മശുദ്ധി നേടിയവരുമായ ആളുകൾക്ക് നരകശിക്ഷ ഒഴിവാക്കപ്പെടുമെന്ന് മാത്രമല്ല, മതി, മതി എന്ന് തൃപ്തിപ്പെടുവോളം ഉന്നതമായ പ്രതിഫലം അല്ലാഹു അവർക്ക് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ومن الله التوفيق.

اللهم لك الحمد والمنة